

prima instanță: V. Buhnaci
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

nr.2rac-214/17

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea Individuală „Dumitru Gaina”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Moldovagaz” împotriva Întreprinderii Individuale „Dumitru Gaina” cu privire la
încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, prin care a
fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Dumitru Gaina” și
menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 19 august 2015, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii Individuale „Dumitru Gaina” cu privire la încasarea
datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că, începând cu 01 ianuarie 2013, conform
Legii cu privire la gazele naturale nr. 123/2009, atribuțiile privind furnizarea
gazelor naturale consumatorilor mun. Chișinău au fost transmise de la
SRL „Chișinău - gaz” către SA „Moldovagaz”. Totodată, SRL „Chișinău - gaz” a
transmis drepturile sale prevăzute de contractul nr. 5838 din 08 iunie 2011 către
SA „Moldovagaz”.

Indică că la 18 mai 2013, SRL „Chișinău – gaz” a efectuat lucrări planificate
de verificare a stării tehnice a conductei de gaze naturale.

Afirmă că pe adresa mun. Chișinău, str. Cuza Vodă, 39/4, în încăperea ce
aparține ÎI „Dumitru Gaina”, a fost depistată conectarea ilicită la conducta de gaze
de presiune medie a unei stații de alimentare a automobilelor cu gaze comprimate
cu presiune de lucru peste 20,0 Mpa (200 bar) și 28 de butelii umplute cu gaze
naturale sub presiune de circa 24,0 Mpa (240 bar), care erau conectate între ele
prin tuburi de impuls și corespunzător conectate la compresor la care era montat un
mecanism specializat pentru alimentarea unităților de transport.

Menționează că în urma acestor depistări a fost întocmit actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale, conectarea ilicită la gazoductul de presiune medie din str. Cuza Vodă 39/4, fără documentație tehnică de execuție, evidență și încălcări grave ale tehnicii securității.

Relatează că faptul conectării ilegale la conducta de gaze naturale de către ÎI „Dumitru Găina” a fost confirmat prin explicația dată de însuși Dmitrii Găina.

Menționează că prin decizia comisiei pentru cercetarea încălcărilor de către consumatori a clauzelor contractuale, care a dus la nefixarea, ori fixarea parțială a consumului de gaze în urma cercetării cazului de conectare neautorizată din 23 mai 2013 s-a decis de a efectua calculul pe sistemul pașal pentru o perioadă de 12 luni în conformitate cu pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 și anexei nr. 1 pct. 2.9 la contractul nr. 5838 din 08 iunie 2011 care prevede că timpul de funcționare a aparatelor de utilizare a gazelor naturale se calculează reieșind din funcționarea în decurs de 24 de ore și din momentul întocmirii ultimului act de control, dar nu mai mult de un an.

Afirmă că în luna august 2013 pârâtul a depus o somație în adresa SA „Moldovagaz” prin care și-a exprimat dezacordul de achitare a sumei, solicitând anularea tuturor actelor ce au fost emise pe numele ÎI „Dumitru Găina”.

Susține că la 09 august 2013, a fost expediat în adresa pârâtului răspuns cu solicitarea de a achita până la 19 august 2013 suma de 552037,68 lei, însă datoria nu a fost achitată.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 7, 86, 90, 94, 96, 166 – 168, 174, 175 alin. (1) lit. (a), 176, 177 CPC, art. 8, 514, 572 Cod civil, pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul ÎI „Dumitru Găina” în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în sumă de 552037,68 lei și cheltuielile de judecată ce țin de taxa de stat în sumă de 16561,13 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Botonica din 30 noiembrie 2015, acțiunea a fost admisă, a fost încasat de la ÎI „Dumitru Găina” în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în sumă de 552037,68 lei, taxa de stat 16561,13 lei, plata pentru avizele telegrafice în sumă de 79,78 lei în total suma de 568678,59 lei.

A fost menținut sechestrul aplicat prin încheierea din 22 august 2015 până la executarea hotărârii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de ÎI „Dumitru Găina” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 februarie 2017, ÎI „Dumitru Găina” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei decizii de restituire a pricinii spre o nouă examinare.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată și hotărârea primei instanțe considerându-le ilegale, neîntemeiate și nemotivate, adoptate cu încălcări esențiale și fără a cerceta sub toate aspectele complete și obiective a circumstanțelor cauzei.

Invocând prevederile art. 20 din Constituție și art. 6 CEDO, susține că atât prima instanță cât și instanța de apel a lipsit întreprinderea de dreptul de a-și apăra interesele, examinând pricina în lipsa reprezentantului ei, atunci când a fost înaintată cerere de amânare a examinării cauzei în prima instanță și emisă în instanța de apel încheierea de a nu da curs cererii de apel, în lipsa reprezentantului ÎI „Dumitru Gaina”.

Relevă că au fost aplicate eronat normele de drept material și încălcate normele de drept procesual, prima instanță a încălcat evident normele de drept procedural prin prisma examinării pricinii în absența unui participant la proces, căruia nu i-a fost comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

În context, menționează că instanța de judecată a omis în a constata toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar circumstanțele constatate nu au fost dovedite cu probe veridice, bazându-se doar pe declarații neconfirmate.

Subliniază că a expirat valabilitatea preinsei copii a facturii fiscale din 30 iunie 2013, ceea ce în opinia recurentului face imposibilă temeinicia pretențiilor pe un act a cărei valabilitate a încetat.

Astfel, remarcă că instanța de fond nu a ținut cont și nu a aplicat prevederile legale referitoare la aprecierea probelor, contrar prevederilor art. 130 alin. (1), (3), (4), 241 alin. (5) CPC.

Mai mult, consideră că prima instanță nu a aplicat normele materiale relevante referitoare la existența, temeiul, întinderea obligației pecuniare imputate ÎI „Dumitru Gaina”.

La 07 aprilie 2017, ÎI „Dumitru Gaina” a depus o cerere suplimentară la recurs prin care a invocat că instanța de apel la soluționarea posibilității examinării cauzei în absența recurentului nu a emis încheiere privind examinarea în lipsă, conform legii.

Consideră că SA „Moldovagaz” intenționat a indicat greșit adresa recurentului cu toate că la materialele cauzei este indicată adresa corectă a recurentului, hotărârea primei instanțe fiind expediată pe adresa corectă.

Menționează că Dmitrii Gaina nu a semnat contract cu SA „Moldovagaz”.

Mai indică că SA „Moldovagaz” în calitate de furnizor de gaze incorect a aplicat prevederile pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Explică în acest sens că la determinarea volumului de gaze naturale consumat în rezultatul încălcării clauzelor contractuale de către consumatorul final, care au dus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat, furnizorul de gaze este obligat să i-a în considerație toți factorii care permit calcularea corectă a datoriei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 ianuarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 136)

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Dumitru Gaina” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

De altfel, nici invocarea recurentului precum că prima instanță prin faptul examinării pricinii în lipsa reprezentantului său, iar instanța de apel prin faptul că nu a dat curs cererii de apel în lipsa lui, l-a lipsit de posibilitatea de a prezenta probe și argumente unde își va putea înainta poziția sa nu se încadrează în prevederile prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, acestea fiind abuzive.

Or, Dmitrii Gaina, cât și reprezentantul ÎI „Dumitru Gaina”, avocatul Serghei Auzeac au fost prezenți în ședințele de judecată a instanței de apel din 14 septembrie 2016 și 14 decembrie 2016, astfel, având posibilitatea reală de a prezenta probe și argumenta poziția sa.

Referitor la faptul că instanța de apel a dispus de a nu da curs cererii de apel în lipsa apelantului, se va menționa că în conformitate cu art. 368 alin. (1) CPC,

instanța de apel constatând că cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă este depusă fără plata taxei de stat, *dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces*, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În asemenea circumstanțe, este cert că recurentul a beneficiat de drepturile sale procesuale conferite de lege, nefiind constatate careva încălcări a dreptului la un proces echitabil, permise din partea instanței de apel.

Astfel, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de ÎI „Dumitru Gaina”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Dumitru Gaina” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Dumitru Gaina” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari